

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ ΤΩΝ 12 ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΙΒΕΡΙΑΔΑ.

Τήν Κυριακήν, 30^η Ἰουνίου/13^η Ἰουλίου 2014, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτή τῆς Συνάξεως τῶν Ἁγίων 12 Ἀποστόλων εἰς τήν πρός τιμήν αὐτῶν Ἱερᾶν Μονήν παρά τόν αἰγιαλόν τῆς δυτικῆς ὄχθης τῆς Τιβεριάδος θαλάσσης εἰς τό κέντρον αὐτῆς ταύτης τῆς σημερινῆς μεγάλης Ἰσραηλινῆς πόλεως τῆς Τιβεριάδος.

Εἰς τόν Ναόν τοῦτον τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μονῆς, διατηροῦντα πολλά ἐκ τῶν δομικῶν στοιχείων τοῦ ἀρχαίου Ναοῦ καί συνδεόμενον μετά τοῦ θαύματος τοῦ Κυρίου, ἐμφανισθέντος εἰς τούς μαθητάς Αὐτοῦ μετά τήν Ἀνάστασιν καί προστάξαντος αὐτούς νά ρίξουν τά δίκτυα εἰς τά δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου, (Ἰωάν. 21,6) καί ἀκολουθῶς νά ἀριστήσουν, λαμβάνοντες ἐκ τοῦ ὄψαριου καί ἄρτου κειμένου ἐπί τῆς ἀνθρακιᾶς (Ἰωάν. 21,9), ὅπερ καί ἀποτελεῖ τήν ἀναστάσιμον Εὐαγγελικήν περικοπήν τοῦ 10^{ου} Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου τῶν Κυριακῶν, προεξῆρξε τοῦ Ὁρθρου καί τῆς θ. Λειτουργίας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καί Ἱερομονάχων τῶν πλησιοχώρων Μονῶν τοῦ Πατριαρχείου, τοῦ ἡγουμένου τοῦ θαβωρίου Ὁρους Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰλαρίωνος, τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς ταύτης Ἀρχιμανδρίτου π. Τιμοθέου καί Ρωσοφώνων καί Ἀραβοφώνων ἱερέων τῆς περιοχῆς, ψαλλόντων ἱεροψαλτῶν τῶν πλησιοχώρων Κοινοτήτων τοῦ Πατριαρχείου τῆ εὐλαβεῖ συμμετοχῇ Ἑλλήνων προσκυνητῶν καί Ρωσοφώνων καί Ἀραβοφώνων πιστῶν.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θ. Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον εἰς τούς πιστούς ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

“Ὡς φῶς ὑπάρχον πρό πάντων τῶν αἰώνων, ὅτε κατηξίωσας πρός μέ τόν ἄνθρωπον, ἐπιδημήσαι δι’ ἄφατον φιλανθρωπίαν, καί σάρξ γενέσθαι δι’ ἀγαθότητα, τότε φῶτα δεύτερα τῆς σῆς λαμπρότητος καί ἀστραπῆς ἀποστίλβοντα τούς Ἀποστόλους καί μαθητάς Σου, Σῶτερ, ἀνέδειξας. Οἱ καί πεμφθέντες κτίσιν ἄπασαν τῷ φωτί σου τῷ θείῳ κατηύγασαν, δυσωποῦντές Σε σῶσαι καί φωτίσαι τās ψυχάς ἡμῶν», ψάλλει ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης Σου, Κύριε. Ὅτι καί σήμερον συνήγαγες ἡμᾶς τῇ χάριτι τοῦ Παναγίου Σου Πνεύματος ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ, ἔνθα ἐφάνέρωσας ἑαυτόν τοῖς μαθηταῖς καί Ἀποστόλοις Σου, ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν, ἐπί τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος, (Ἰωάν. 21,1), ἵνα ἐορτίως τιμήσωμεν τήν Σύναξιν τῶν ἁγίων Ἐνδόξων καί πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν Δώδεκα.

Εἰς τούτους τούς Ἀποστόλους ἐλάλησεν ὁ Χριστός λέγων: «ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καί ἐπί γῆς. Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος», (Ματθ. 28,18-19).

Οὗτοι εἶναι οἱ Ἀπόστολοι, οἱ ὁποῖοι κατά τήν ἡμέραν τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς ἐνεδύθησαν τόν Χριστόν, τουτέστι ἀνεδείχθησαν εἰς δοχεῖα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ.

Διά τοῦτο καί ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας τούς ὀνομάζει: «φῶτα δεύτερα τῆς λαμπρότητος καί ἀστραπῆς τοῦ Χριστοῦ».

Καί ὄντως οὗτοι εἶναι φῶτα δεύτερα τοῦ φωτός τοῦ Χριστοῦ, διότι δι' αὐτῶν ἐφωτίσθη τῷ θείῳ καί ἀπροσίτῳ φωτί τοῦ Χριστοῦ πᾶσα ἡ Οἰκουμένη διά τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἐκκλησίας. Τούτου ἕνεκεν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι θεωροῦνται ὁ θεμέλιος λίθος τῆς οἰκοδομῆς τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας δηλονότι τοῦ θεοῦ Λόγου τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὁποίου μέλη εἶναι πάντες οἱ βαπτισθέντες εἰς τό ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καί προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομή συναρμολογουμένη αὖξει εἰς ναόν ἅγιον ἐν Κυρίῳ· ἐν ᾧ καί ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν Πνεύματι», (Ἐφεσ. 2, 20-22).

Τό θεῖον καί ἱερόν ἀποστολικόν ἀξίωμα καί ἡ ἐξ αὐτοῦ ἀπορρέουσα ἀποστολική διαδοχή ἀποτελεῖ τήν συνεκτικήν δύναμιν καί τήν ἀρραγῆ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί τοῦ φωτισμοῦ, δι' οὗ γνωρίζεται εἰς πάντας, ὡς λέγει ὁ σοφός Παῦλος, «τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπό τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διά Ἰησοῦ Χριστοῦ», (Ἐφεσ. 3, 9-10).

Μέ ἄλλα λόγια, ἡ ἀποστολική διαδοχή εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία διαφυλάσσει καί διακρίνει τήν ὑγιαίνουσαν διδασκαλίαν ἀπό τήν διδασκαλίαν τῶν ψευδοπροφητῶν καί ψευδαποστόλων καί τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, (Α' Τιμοθ. 6, 20). Ἐπί πλέον διαφυλάσσει τήν ἐν τῷ κόσμῳ διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας τό θεανδρικόν πρόσωπον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ κεφαλή αὐτῆς.

«Τήν οἰκουμένην ἅπασαν διέδραμον οἱ Ἀπόστολοι», λέγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος καί πάντων ἀρχόντων ἄρχοντες ἐγένοντο κυριώτεροι βασιλέων δυνατώτεροι... πάση τῇ οἰκουμένη νόμους ἔθηκαν καί οὐχί ζώντων αὐτῶν ἐκράτησαν μόνον, ἀλλά καί τελευτησάντων».

Χάρις εἰς τούς νόμους, οὓς ἔθηκαν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι ἡ σωτηριώδης διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου ἐξακολουθεῖ νά καρποφορῇ καί νά αὐξάνηται (νά διαδίδεται) εἰς ὅλην τήν οἰκουμένην, ὡς λέγει ὁ θεῖος Παῦλος: «Καί ἐν παντί τῷ κόσμῳ (τό εὐαγγέλιον) καί ἔστι καρποφορούμενον καί αὐξανόμενον καθὼς καί ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καί ἐπέγνωτε τήν χάριν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ», (Κολ. 1,6).

Ταύτην τήν ἐν ἀληθείᾳ τοῦ θεοῦ Χάριν, δηλονότι τήν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μετέδιδον οἱ Ἀπόστολοι εἰς τούς ὑπ' αὐτῶν ἐγκατασταθέντας πρεσβυτέρους καί ἐπισκόπους, τουτέστι ποιμένας τῆς καρποφορούσης καί αὐξανούσης ἀνά τήν οἰκουμένην Ἐκκλησίας, ὡς τοῦτο μαρτυρεῖται εἰς τό βιβλίον τῶν «Διαταγῶν τῶν Ἀποστόλων»:

«Νυνί δέ ἐπί τό κορυφαϊότατον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς διατυπώσεως ὁ λόγος ἡμᾶς ἐπέγει, ὅπως καί ταύτην μαθόντες παρ' ἡμῶν τήν διάταξιν, οἱ ταχθέντες δι' ἡμῶν τῶν Ἀποστόλων γνώμη Χριστοῦ ἐπίσκοποι πάντα κατά τάς παραδοθείσας ἡμῖν ἐντολάς ποιεῖσθαι, εἰδότες, ὅτι «ὁ ἡμῶν ἀκούων Χριστοῦ ἀκούει, ὁ δέ Χριστός ἀκούων τοῦ θεοῦ Αὐτοῦ καί Πατρός ἀκούει», (Λουκ. 10,16), (Διαταγαί τῶν

Ἀποστόλων, Η', ΙΙΙ).

Τῆς ἱερᾶς ταύτης ἀποστολικῆς παραδόσεως θεόθεν ἀναδειχθεῖσα οἰκονόμος ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία δοξολογικῶς τιμᾷ καί γεραίρει τήν ἱεράν αὐτῶν μνήμην ἐν ἄσμασιν λέγουσα: «Λύει τὰς σειράς τῶν πταισμάτων, τήν ἐξουσίαν εἰληφότες, παρά τοῦ Δεσπότη θεόπται, τὰς ἀμαρτίας τῶν ἀνυμνούντων ὑμᾶς συμπαθῶς ἐξαλείψατε καί σωτηρίας ἀξιώσατε», Ἀμήν”.

καί ἀραβιστί ὡς ἔπεται, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον: <https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2014/07/13/6537>

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ καθηγούμενος π. Τιμόθεος ἐδεξιώθη εἰς τό ἡγουμενεῖον τήν Πατριαρχικήν συνοδείαν, ἀκολούθως δέ παρέθεσεν εἰς τόν Μακαριώτατον, τήν Συνοδείαν αὐτοῦ καί μέλη τῆς Κοινότητος, τράπεζαν ἐκ τῶν ἰχθύων τῆς Τιβεριάδος θαλάσσης.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

http://youtu.be/1mEyYcWuX_c

